

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2011. DECEMBER

„Őt szerettitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.” 1Pt1,8-9

Egy rövid reklámfilmlet láttam, ahol egy gyermek az adventi várakozás feszültségét nap mint nap gyötrelmesen élte át. Minden nap ott a tekintetén a fájdalom, miért nem pörög gyorsabban az óra mutatója, és miért nem lehet már most karácsony estéje. Azt remélnénk, várja az ajándékokat, de a film csattanójában kiderül a kisfiú arra várt, hogy ő adhasson meglepetést szüleinek. A Biblia ezt az érzést nagyon egyszerűen összefoglalja: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” Ezt a jézusi bölcsességet a mai fogyasztói világban ritkán fontoljuk meg, és inkább bízunk a felhalmozás örömöt hozó áldásában. Az adventi készülődés alkalmával nem csak a külső dolgokra hangolódunk rá, hanem lelkünk szentélyében is rendet kell tennünk. Ebben a rendrakásban újra megelevenedhet előttünk ez a régi bölcsesség, amelyben világosan láthatjuk, mennyi mindent tudnánk ajándékozni egymásnak. Adhatunk elismerést, jó szavakat, derűs tekintetet, bátorító kézszorítást, figyelmességet és még hosszan lehetne sorolni mindazt, amit ingyen adhatnánk szeretteinknek, de mégis nagyon keveset adunk ezekből a lelki értékekből. Adhatnánk az Istennek is elismerést, szavakat, cselekvő kézmozdulatokat, igyekvő lábakat, de nagyon sokszor Isten is „ajándék” nélkül marad. Talán még olyan meszeszerűen gondolunk a jó öreg szakállas apókára, aki egy szál kolbásszal lekenyerezhető, így nem is érdemes felvenni a megajándékozottak listájára. Az adventi lelki ráhangolódás segítsen bennünket abban, hogy újra rátaláljunk a bennünket váró irtalmas és kegyelmes Istenre, akihez ajándékokkal indulunk, de rádöbbenünk, hogy mi sokkal nagyobb ajándékot kaptunk tőle. Péter apostol olyan ajándékozó emberekről beszél, akik nem látják az Urat, de örömmel és hittel vallják. Örömet és hitet kérjünk Istentől, hogy tovább tudjuk mindazt adni, amit mi magunk is ajándékba kaptunk!

Solymár Péter Tamás

Szeretném, ha a gyermekeim a keresztyén értékrendben találnák meg a fogódzót

Beszélgetés Pődör Dórával

Pődör Dóra a Károli Gáspár Református Egyetem Angol Nyelvészeti Tanszékének vezetője, egyetemi docens, három gyermek édesanyja. Néhány éve családjával együtt csatlakozott gyülekezetünkhöz, amelynek életében tevékenyen részt vesz.

Hogyan és mikor kezdődött a gyülekezettel való kapcsolatod?

2008 őszén kezdtünk el az istentiszteletekre járni, azonban csak 2010 májusában, 41 éves koromban keresztkeltem meg a három gyermekemmel együtt, és ekkor konfirmáltam is. A „Hosszú út a keresztséghez” című írásomban elég részletesen leírtam, hogy az évek során végül is hogyan jutottam arra a meggyőződésre, hogy nagyon fontos az aktív hitélet. Szeretném, ha a gyermekeim a keresztyén értékrendben találnák meg a fogódzót és a viszonyítási pontokat. Hat hét leforgása alatt érték el, hogy a nulláról indulva már az egész család járt templomba, a gyerekek pedig hittanra. A férjemmel nagyon fontosnak tartjuk, hogy a gyerekek is mindig ott legyenek az istentiszteleten, tehát már korán alakuljon ki bennük kötődés a gyülekezeti élet iránt. *(Ez az írás megtalálható a gyülekezet honlapján.)*

Milyen tevékenységet érzel szívügyednek a közösségben?

Amikor már egy éve jártunk templomba, akkor kezdtem el foglalkozni azzal, hogy a gyülekezet gyermekeinek programokat szervezzek. Láttam ugyanis, hogy milyen kevés a gyerek a templomban, és tudtam, hogy ez az én gyerekeimnek sem jó. 2009 októberében tartottuk az első gyermekrendezvényt az otthonunkban, majd ezt követte 2010 júniusában egy gyermeknap alkalmával. 2010 decemberében egy adventi készülődés, majd 2011 májusában egy újabb gyermeknap. Most már két másik gyülekezeti taggal, Eszlényi Györgyivel és Galgóczi Zsófiával készülünk az újabb adventi alkalomra, amely december 18-án vasárnap fél 3 és fél 6 között lesz nálunk. Először 2010-ben kért meg Solymár Péter arra, hogy tartsak a gyerekeknek foglalkozást az ígéhirdetés alatt, majd később megbízott azzal, hogy szervezzem én az istentisztelet alatti gyerekfoglalkozásokat. Amikor lehetőség van arra, hogy a gyerekek szerepeljenek valamilyen műsorban a templomban, akkor ezeken az alkalmakon mindig megpróbálunk részt venni. Az egész családdal elmentünk a májusi, győri gyülekezeti kirándulásra is és a júniusi bográcsozásokra. A gyülekezeti tagok egyébként nagyon kedvesek, és hálás vagyok, amiért elfogadtak és befogadtak minket. Egyes emberekkel már olyan programokat is csinálunk, amelyek nem kötődnek szorosan a hitülethez.

Tudom, hogy nagyon szereted az „Új találkozás” istentiszteleteket.

Elkötelezett Új Találkozás-rajongó vagyok. Először 2008 októberében vettem részt ilyen istentiszteleten, ahová elvittem az akkor még tíz és fél éves fiamat. Megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy az iskolában akkoriban komoly magatartás-problémákkal küzdő, rendkívül izgága fiam milyen nyugodtan és türelmesen ülte végig a hosszú programot. Az elmúlt három évben talán ha egy vagy két alkalmat hagyott ki. Most szeptembertől kezdve a többi gyereket is elkezdjük vinni, és nagy örömünkre a keresztszülők is szívesen jönnek, tehát számunkra ez a velük való találkozásra is lehetőséget ad. Nekem nagyon tetszik ennek az istentiszteletnek az interaktív jellege, a különböző képi ábrázolások bevonása, a jelenetek vagy a felolvasások, illetve a sok érdekes információ, és természetesen az ígéhirdetések is nagyon tartalmasak. A Zarándokéneket pedig itthon kedvtelésből is szoktuk énekelgetni. Az is biztosítja a változatosságot, hogy több lelkész is részt vesz a liturgiában, és hogy a helyszín sem mindig ugyanaz. Nagyon sajnálom, hogy a rákospalotai gyülekezet már nem vesz részt ebben a kezdeményezésben, amely úgy gondolom,

hogy sokkal több figyelmet érdemelne az egyházon belül is. Nagy szükség lenne még egy hatékony népszerűsítő kampányra, hogy több embert bevonzzon. Két szóval úgy foglalhatnám össze ezeket az alkalmakat, hogy „mozgalmasak és izgalmasak”. A családi keresztlőnket még különlegesebbé tette az, hogy egy ilyen istentisztelet keretében történt.

Tudom, hogy nagyon szereted az „Új találkozás” istentiszteleteket. Mit gondolsz az evangélikus liturgiáról és az igehirdetésekről?

Nagyon tetszenek az énekek, és mivel szeretek énekelni, nagyon örülök annak, hogy a liturgiának ilyen sok zenei része van. Úgy tudom, hogy van egy másfajta, egy megújított liturgia is, amelyet egyes gyülekezetekben alkalmaznak. Erre is kíváncsi vagyok, és meg szeretnék tapasztalni majd egy ilyet is, ezért tervezem, hogy egy ilyen istentiszteletre is el fogok látogatni.

Ami az igehirdetéseket illeti, általában megpróbáljuk egy kicsit megbeszélni a hallottakat a vasárnapi ebéd során. Nagy örömmre legnagyobb gyermekünk, a hetedikes Lehel március óta már bennmarad az igehirdetésen, és figyel. Sokszor előfordul, hogy megfog valami az igehirdetésben, amin aztán elgondolkodom. Az őszi igehirdetések közül a legjobban a reformáció ünnepe kapcsán, illetve az Ítélet Vasárnapja kapcsán elhangzottak tetszettek. Az előbbi azért, mivel a lelkész párhuzamot vont Assisi Szent Ferenc és Luther Márton tevékenysége és kora között, és megemlítette, hogy sokan úgy gondolják, talán minden másképp lett volna, ha Luther korában is egy olyan bölcs pápa van a Vatikánban, mint Szent Ferenc idején volt. Tehát szó sem esett bármiről, ami katolikus testvéreinket sérthetné. Ezt nagyon szimpatikusnak találtam, és érdekes módon az évek során az is kiderült a számomra, hogy a gyülekezetbe több, eredetileg katolikusnak keresztelt testvérünk is jár, sőt, a mostani népszámlálás során az Evangélikus Egyházhoz tartozónak vallották magukat (például a férjem is). Az Ítélet Vasárnapja kapcsán elhangzott prédikáció pedig azért tetszett nagyon, mert úgy gondolom, hogy ez egy igen nehéz téma, és mégis, a lelkész egy nagyon pozitív tartalmú és hangulatú igehirdetést tudott kihozni belőle.

Köszönöm a beszélgetést, és áldott adventet kívánok!

Juhászné Szabó Erzsébet

A mélységből kiáltok hozzád, Uram!

Ismerős, torokszorító érzés. Valami nagyon fáj. Úgy tűnik: végem, nincs tovább. Nem múlik a régóta húzóódó rám telepedett betegség. A lelkem is gyötrődik. Hiába vesznek körül emberek, mégis, mintha teljesen egyedül lennék. Árván. Már nincs sem nagymamám, sem anyám. Az egyik kedvenc macskámnak is nyoma veszett...

Nincs ember, aki át ne élne különböző mélységű fájdalmakat. Abban a pillanatban a mi bánatunk a legnagyobb, úgy tűnik, hogy nincs kilábalás belőle. Kapkodunk fűhöz-fához, kikérjük a „bölcsebbek” tanácsát, hátha segítenek. Úgy gondoljuk ilyenkor, hogy Isten is elhagyott bennünket, nem figyel ránk. Miért kell szenvednünk?

Miért váltak el a szüleink? Miért hagyott el apa? Miért gyötör krónikus betegség? Miért veszítettem el a szeretett családtagot, akihez annyira kötődtem? Miért hagyott itt örökre a kedves kiskutyám és a hörccögöm? Miért érzem azt, hogy fáj a lelkem és sírni szeretnék? Sok a kérdés, amelyekre nem mindig tudunk pontos választ adni, de az Isten még a legelkeserítőbb helyzetekben is mellettünk van, csak figyelni kell szavára. Ha bízunk benne, kiszabadít a fájdalomból, s megerősödvé folytathatjuk utunkat.

A novemberi Új találkozás istentisztelet témája a pusztaság, kiégés, kiüresedés volt. A kivetített fotók sivatagot, elhagyatott, kopár tájakat ábrázoltak. Némelyik képen már észrevehető volt az élet jele is: a kövek között pompásan viruló virág. Deák-Sárosi László esztéta és nyelvész előadásából megismertük a pusztaság szó jelentését: főnévként: „megműveletlen, füves, nagy síkság, kopár, lakatlan föld”, melléknévként: „amiről, amiből hiányzik mindaz, ami ott szokott lenni”. A gimnazisták vallomásokot olvastak fel életük mélypontjairól. Ki gondolná, hogy 13-18 évesen már ők is milyen terheket hordoznak? Sz szenvednek a családi veszekedésektől, a drága nagyszülő elvesztésétől, társaik kiközösítésétől, a szeretetlenségtől. Egy fiatalember beszámolt játékszenvedélyéről. Könnyeivel küszködve mesélte, hogy hová döntötte őt a függőség: feleségétől válik, vagyonát eltékozolta, barátai csak addig vették őt körül, amíg a pénze tartott.

A prédikáció üzenete az volt, hogy Isten a mélységben is ott van velünk, a csendben is szól hozzánk. Az átélt fájdalmak áldások lehetnek az életünkben, mert általuk megerősödünk. A pusztaságért is hálát kell adnunk a Teremtőnek. Az imádságjárásban lehetett személyes áldást kapni, a sekrestyében a témával kapcsolatban beszélgetni, az oltár mögött szétszórt sivatagi homokban átsétálni, a templomkertben gyertyát gyújtani az esti sötétben. Úrvacsora után elénekeltük a már jól ismert Zarándokéneket, s a szolgálattelvők Bátovszky Gábor, Kendeh K. Péter és Solymár Péter lelkészek vezetésével kivonultak a templomból.

Befejezésül egy tanítványom sorait idézem erről a lelket felemelő istentiszteletről: „Véleményem szerint ez volt az eddigi legjobb alkalom, hiszen egy olyan témáról beszélünk, ami minden ember életében legalább egyszer előfordul. Szerintem ez az este mindenki számára tanulságos volt, hiszen betekintést nyerhettünk egymás életébe. A legfontosabb, amit vasárnap tanultam, hogy minden mélypontból van kiút, s ha más nem is, de Isten mindig velünk van és segíti utunkat.”

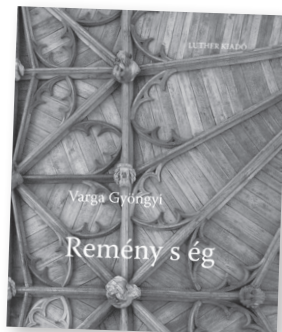
Jubászné Szabó Erzsébet

Áldáskönyv:

Áldásmondatok következnek majd egymás után, ha ezt a kis könyvet lapozgatjuk. Áldások keresőknek, Istenre várakozóknak, másokért küzdőknek és áldást továbbadóknak. Áldások szomorkodóknak és megbékélt lelkű embereknek. Biztató mondatok, amelyeket Isten talán belesimogat életünk barázdáiba, hogy szépségre, mélységre és békeségre találjunk. És aztán azt se feledjük: a reménység emberei vagyunk. Áldottak, jók – valóságosan élők. Olyan emberek, akik nap mint nap, újra és újra meglátják Isten jóságát az élők földjén.

Varga Gyöngyi

Új szolgáltatások az idősellátásban

Lassan 7 éve már, hogy az országban működő közel 30 evangélikus, bentlakásos időotthon közül, az egyik megnyitotta kapuit a szomszédos Rákospalotán. Az elmúlt években többször érdeklődtek az újpesti gyülekezet tagjai is, sőt volt, aki igénybe is vette az időotthon támogató szolgáltatását.

Bár az időotthonok bizonyos fokig mindig „kényszermegoldások”, tudomásul kell venni, hogy fontos szerepet töltenek be sokak életében. Megszűntek a hagyományos nagy családok, ahol mindig volt valaki, aki ápolta az időseket. Még ott is, ahol szoros és közeli a generációk kapcsolata, az idősek napjaik nagy részét kénytelenek egyedül tölteni, mert a fiataloknak munkahelyi, családi kötelezettségeik vannak. 2009. évtől meghatározó törvényi változások léptek életbe. Bentlakásos otthonba, csak napi négy órás gondozási szükséglet elérése után vagy 80. életévet betöltve kerülhet be az idős ember.

Sokan vannak, akik nem érik el ezeket a „feltételeket” ill. nem is szívesen hagynák el otthonukat, saját környezetüket. Ugyanakkor szívesen vennének, ha hetente néhány alkalommal lenne valaki, aki rájuk néz, segít bevásárlásban, ügyintézésben, gyógyszer kiváltásnál, otthonukban, személyes környezetük rendben tartásánál, felügyeli az étkezést, gyógyszer bevételét stb. vagy csak beszélgetne valakivel. Komoly segítség és megnyugvás lehet ez idősek és családi hozzátartozóknak egyaránt.

Ezzel a reménységgel szeretném tájékoztatni az újpesti gyülekezetet is, hogy 2012 évtől házi segítségnyújtás és étkeztetés szolgálata indul el a bentlakásos időotthoni szolgáltatás mellett. Várjuk mindazoknak a jelentkezését, akik igényelnének ilyen alapszolgáltatásokat ill. valamelyikét. Keresztény elkötelezettségű munkatársaink otthonaikban keresik fel és nyújtanak napi segítséget, szállítanak meleg ebédet minden jelentkezőnek.

A szolgáltatást igénylőket személyesen keressük fel, és egyénre szabottan beszéljük meg a gondoskodás módját és formáját. Jelentkezni vagy érdeklődni a 06/20 82-43-709-es telefonszámon lehet Bátorvitzky Gábor intézményvezetőnél.

Bátorvitzky Gábor

Négykezes

Láttam, ahogy négykezest játszottak. Úgy hiszem Chopin zenéjére – zongorán -, egy Tolsztoj filmben, ahol Levin – a regényben maga Tolsztoj – vidékről Moszkvába érkezett, hogy megkérje Kitty kezét. Kitty hercegnő volt. Manapság már aligha akadnak efféle rangok a XXI. században, de hercegnők, akiket annak kell tekintenünk, még akadnak, de csak nagyon ritkán.

A lány zongorázott, a férfi odaült mellé – és tudván mit kell tennie – a játszott darab felső szolamát hozta mellé. A boldogság álmittas levegőjében csak játszottak. Az idillnek hamar vége lett, a zenének is. Levin megszólalt: „Legyen a feleségem!”

Kitty zavarban volt, de hamar döntött: „Nem lehet!”

„Ez csak így történhetett!” - válaszolta a férfi, felállt és elment.

Egy orvos a thüringiai hegyekbe elvonult, mert felesége hirtelen halálát elfogadni nem tudta. Jött egy nő, és ahogy ez az életben lenni szokott, megismerkedtek. Az orvos értett a zeneszerzéshez, könnyű darabokat szerzett zongorára és le is játszotta. Kérte a lányt játsszon vele négykezest. Sokáig játszottak, amíg végül megszólalt a férfi: „ugye jól sikerült így együtt?”. Átfogták egymást szoros öleléssel, de az orvos megriadt; - nem szabad, nem tehetem, még friss a seb.

Négykezes – mi is a négykezes életünkben?

Ha igazán vágyódunk a kapcsolatra, két kézzel ölelünk és társunk két keze viszontölel. Ez is négykezes. Vannak lelki ölelések is, és sokszor nem is tudunk róla, hogy átöleltük másik testvérünket szavainkkal, viselkedésünkkel, magatartásunkkal, habitusunkkal. Ez a létező fantasztikus élmény nagy erőt ad. Advent-várásban, eljövendő ünnepeink, karácsony várásában azt reméljük, hogy advent ölelésében feltöltődünk szeretettel és nagy örömmel, vágyakozással. Ez az adventi négykezes felülről jön, de elér minket, hogy megtisztítson. Ezt egy ókori bölcsesség így fejezi ki: **„A szeretet engesztelő ajándék, amelyet térdepelve kell adnunk és elfogadnunk.”**

Sch-né Bolla Magdolna

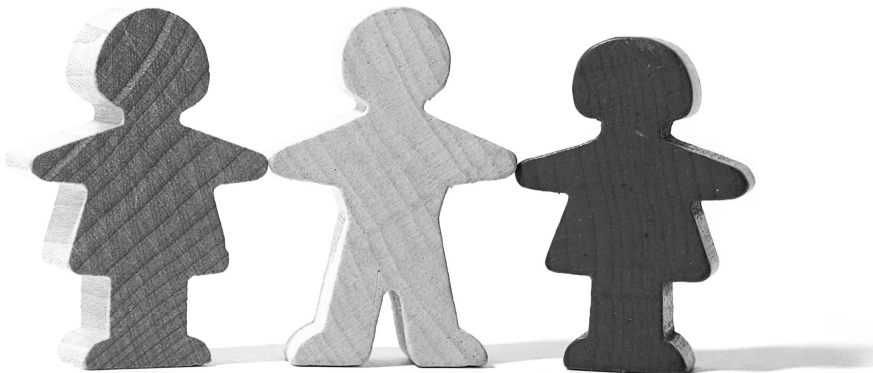
Tisztújítás az evangélikus gyülekezetekben.

Gyülekezetünkben a 2012. évben általános tisztújítást kell tartani, amelynek során felügyelőt, presbitereket, gondnokot és pénztárost kell választani a következő hat évre. Ennek érdekében egyházközségünk októberi közgyűlése már megválasztotta a jelölőbizottságot. A jelölőbizottság a választásokról szóló – egyházunk hivatalos közlönyében közzétett – 2005. évi VII. törvény előírásait figyelembe tartva végzi feladatait.

Presbiter, más tisztségviselő, rendezett életvitelű, konfirmált egyházközségi tag lehet. Törekedni kell arra, hogy a presbitérium az egyházközség minden rétege képviselve legyen. A megválasztandó tisztségviselők személyére a jelölőbizottság az egyházközség tagjaitól gyűjt ajánlásokat. Célszerű, de nem kötelező a többes jelölés. A jelölőbizottság a beérkezett ajánlások, valamint saját tagjainak javaslata alapján dönt a jelöltek listájára felkerülő személyekről, s ezt indoklással a közgyűlés elé terjeszti. A választás során a szavazás érvényes ha a jelenlévők több mint fele érvényes szavazatot adott le. A szavazás eredményét a jelölőbizottság elnöke hirdeti ki. A jelölő és választási eljárást úgy kell lefolytatni, hogy a választás 2012 év március végéig megtörténjen.

A tisztségviselők, presbiterek beiktatása istentisztelet keretében történik. Az év folyamán még egyházmegeyi és országos egyházi tisztségviselők választására is sor kerül, így év végére az egész egyházi szervezetben az újonnan választott képviselők lesznek beiktatva.

Dr. Tordai Pál

Alkalmak:

December 2-ig az Evangélikus Gyülekezet árusító standja az Újpesti Karácsonyi Vásár keretében.

Advent 2. vasárnapján december 4-én 10 órakor istentisztelet

December 8-án csütörtökön 18.00 órakor advent esti áhitat

Advent 3. vasárnapján december 11-én 10 órakor istentisztelet

December 17-én 16 órakor a városi karácsony keretében bemutatkozik az evangélikus gyülekezet. 18 órakor a gyülekezeti teremben az énekkar és a zenebarátok közös adventi előadása.

Ádvent 4. vasárnapján, december 18-án 10-kor Gyermekkarácsonya. Karácsonyi istentisztelet gyermekek szolgálatával.

14.30 – 17.30 Kreatív karácsonyi gyermeknap a Deák családnál.

18.00 óra Új Találkozás istentisztelet Újpesten. December 24-én 16 órakor Karácsony esti liturgia.

December 25-én 26-án 10-kor Karácsony ünnepi istentisztelet.

December 31-én 18 óra, Óév esti istentisztelet

2012. január 1-én 10-kor Újévi istentisztelet, 11-kor Újévi köszöntés a lelkészi hivatalban

Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorai liturgiával járulunk mindazokhoz, akik nem tudnak a templomi szertartáson részt venni. Kérjük mindazokat, akik gyermeküket kereszteni szeretnék, vagy házasságkötésre készülnek a lelkészi hivatalban jelentkezzenek. Lelkipásztori beszélgetésre, magángyónásra is van lehetőség.

Időpont-egyeztetés a 3 890 912-es telefonszámon lehetséges.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte a 2011. évi egyházfenntartói-járulék befizetését, az a mellékelt csekken vagy átutalással szíveskedjék megtenni! Köszönjük, mindazoknak az anyagi támogatást, akik már adakoztak, vagy hozzájárultak gyülekezetünkben végzett feladatokhoz.

Újpesti Evangélikus Egyházközség

Gyülekezetünk számlaszáma: 11704007-20183107

Ezúton is köszönetet mondunk minden adományért, támogatásért

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség;

1043 Budapest, Lebstücker M. Út 36-38. Telefon: 0620 824 4138

Szerkesztő: Solymár Péter Tamás